

VERTROUWELIJK

VEILIGHEIDSDIENST NED. ANTILLEN

MAANDOVERZICHT No. 3 - Maart 1968

No: 23

MAANDOVERZICHT NO. 3 - MAART 1968ALGEMEEN

- Twee presidenten en VALLARINO	Blz.	2
- De situatie in ~~Chile~~ HAITI	„	2
- Impasse in Chile	„	3

COLOMBIA

- Winst voor LLERAS	„	4
- Tiro Fijo in Ecuador	„	4
- Luchtpiraterij	„	4

VENEZUELA

- Congres in handen van oppositie	„	5
- De C.P. bepaalt haar standpunt	„	6
- A.D.: centrumpartij	„	7
- Luchtpiraterij	„	8
- Onlusten in Maracaibo	„	8

CUBA

- Op zoek naar Utopia?	„	9
- Economische hulp van de S.U.	„	10

DOMINIKAANSE REPUBLIEK

- P.R.D.-afvalligen vormden nieuwe partij	„	10
- Het spook van TRUJILLO	„	11

BOLIVIA

- Epiloog	„	12

NEDERLANDSE ANTILLEN

- Welvaartsfonds havenarbeiders	„	12
- Referendum	„	13

ALGEMEEN

Twee presidenten en VALLARINO

De Nationale Assemblée van Panama veroordeelde president Marco ROBLES, omdat hij SAMUDIO, de presidentiële kandidaat van de regeringspartij té openlijk had gesteund en zette ROBLES af als president. Daarna werd de uit Curaçaose ouders geboren vice-president Max DELVALLE, als constitutionele opvolger door de Assemblée uitgeroepen tot president. ROBLES nam hiermee evenwel geen genoegen en liet weten dat hij nog altijd president van Panama was.

De werkelijke macht lag in handen van de commandant van de nationale garde, brigade generaal Bolivar VALLARINO. Deze besloot zoals werd verwacht, ROBLES te steunen. Tenminste, hij verklaarde dat zolang het oppergerechtshof nog geen uitspraak had gedaan omtrent de wettigheid van de beslissing van de Assemblée, de nationale garde ROBLES als president van het land zou blijven erkennen. Toen DELVALLE poogde het parlamentsgebouw te betreden, kwam het tot een opstootje. De Nationale Garde bezette het gebouw van de Nationale Unie, Arnulfo ARIAS' oppositiepartij, en maakte bekend aldaar een wapenarsenaal te hebben gevonden. Een driehonderdtal tegenstanders van ROBLES werd door de garde gearresteerd.

De verkiezingen zullen in mei a.s. moeten plaats vinden, maar het ziet er niet naar uit dat VALLARINO de oppositie de kans zal geven deze te winnen.

De situatie in Haiti

Volgens een rapport van de Economische Commissie voor Latijns Amerika (ECLA), is de Haitiaanse economie in 1967 vergeleken met de situatie in 1966 niet noemenswaard achteruit gegaan. Het bruto nationaal produkt bleef evenwel beneden dat van 1962. Ook in de hoeveelheid voedsel per hoofd van de bevolking kwam er geen verandering.

De handelsbalans was zoals gebruikelijk negatief. Het Internationaal Monetair Fonds had voortzetting van zijn dekking van het tekort op de handelsbalans afhankelijk gesteld van het nemen van sanerende fiscale maatregelen. Deze bleven achterwege, maar het I.M.F. kwam toch nog over de brug met ruim twee miljoen dollar. De aflossing van iets minder dan vier miljoen dollar op de buitenlandse schuld, welke dit jaar zou hebben moeten plaats vinden, werd door de Haitiaanse regering uitgesteld. De dollar-reserves van Haiti zijn inmiddels gedaald tot circa zeshonderdduizend dollar.

Een en ander raakt de bevolking, die voor zover mogelijk van de hand in de tand leeft, echter nauwelijks. De Tonton Macoutes ontvangen nog altijd stipt hun maandelijks salaris en de spoeling is nog niet zó dun dat de grote en kleinere gezagsdragers er niets van zouden overhouden.

Volgens berichten, die in de Dominikaanse Republiek werden ontvangen zou de schoonzoon van DUVALIER, de minister voor het toerisme, Luc Albert FOUCARD, een militair complot aan het licht hebben gebracht. Drie en twintig man, waaronder een drietal kolonels zouden zijn gearresteerd. DUVALIER zou overigens doende zijn zich te verzoenen met zijn andere schoonzoon, Max DOMINIQUE, die sedert de mislukte paleisrevolutie in ballingschap leeft.

Impasse in Chile

De Chileense homo politicus schijnt te kampen te hebben met een steeds nijpender gebrek aan verantwoordelijkheidsbesef. President FREI heeft zijn hoop om een verplichte spaarwet door het parlement te krijgen, moeten opgeven. Om er nog iets van te redden heeft hij moeten transigeren met de communisten, die in het huidige Chile minder heethoofdig zijn dan hun socialistische partners in de F.R.A.P.

Dit heeft FREI evenwel zijn bekwame minister van Financiën, Raul SAEZ, gekost. De Minister van Economische Zaken, Andres ZALDIVAR, neemt voorlopig de portefeuille van financiën waar.

Indien FREI's eigen Christendemocraten wat meer ruggegraat hadden getoond, dan was er misschien nog wat overgebleven van het wetsontwerp dat beoogde de steeds toenemende inflatie te bestrijden door de loonsverhogingen vast te leggen in rendabele overheidsinvesteringen.

De Christendemocraten vreesden dat steun aan het ontwerp hun stemmen zou kosten. Nóg meer inflatie zal hun zeker ook stemmen kosten, maar zij handelden niet alleen opportunistisch, maar keken ook niet verder dan hun neus lang was.

COLOMBIA

Winst voor LLERAS

Nauwelijks dertig procent van het aantal kiesgerechtigden bracht de afgelopen maand in de parlementsverkiezingen in Colombia zijn stem uit. Dit gebrek aan belangstelling, dat in Colombia traditioneel is geworden, blijft een teken dat het politieke leven in het land in wezen ongezond is. Als men echter er van uit gaat dat dit normaal is voor Colombia, dan moet men de overwinning die de nationale coalitie heeft behaald er niet minder om beschouwen.

De coalitie, waarin de Liberalen met ruim 45% van het totaal aantal stemmen de sterkste partner zijn, veroverde ruim tweederden van het aantal zetels.

De uitslag mag worden beschouwd als een motie van vertrouwen in het beleid van president LLERAS RESTREPO, wiens programma nu in het parlement een goede kans van slagen heeft.

Het nationale volksverbond van ex-dictator ROJAS PINILLA (Anapo), behaalde twee zetels meer dan het al had, maar aangezien het Huis van Afgevaardigden met 14 zetels was uitgebreid, betekende dit toch een relatieve teruggang van deze extreem rechtse beweging, die onder LLERAS' voorganger, de weinig effectieve VALENCIA, een verrassende groei doormaakte. Waarnemers meenden dat Anapo nu duidelijk op zijn retour is, en dat de partij bij de presidentsverkiezingen van 1970 weinig gewicht in de schaal zal leggen.

De C.P.-Colombia nam deel aan de verkiezingen, maar ontving slechts 2% van het aantal uitgebrachte stemmen.

Tiro Fijo in Ecuador?

Jaime BLANCO, een broer van de Peruviaanse revolutionaire boerenleider Hugo BLANCO, deelde op doorreis naar Havanna in Bogotá mede, dat de Colombiaanse guerillaleider, Manuel Maria MARULANDA, bijgenaamd Tiro Fijo, al zes maanden in Ecuador is. Hij zou in goede gezondheid verkeren, maar niet bereid zijn voorerst naar zijn land terug te keren. Tiro Fijo zou volgens BLANCO diep teleurgesteld zijn over de mislukking van de guerillabeweging in Colombia en Ecuador, en zou in Havanna tijdens de O.L.A.S.-conferentie gepleit hebben voor tijdelijke beëindiging van de strijd, in afwachting van betere omstandigheden.

Luchtpiraterij

Het derde Colombiaanse vliegtuig in de serie sedert de O.L.A.S.-conferentie

, - 5 -

van afgelopen jaar, werd begin maart door enkele passagiers gedwongen koers te zetten naar Cuba. Het vliegtuig, een DC-4 van Avianca, mocht nadat de landingsgelden betaald waren, terugkeren. Het Hoofd van de Colombiaanse veiligheidsdienst, (DAS), de generaal b.d. Luis Cecilio LEIVA, meende dat het succes van de kapers te wijten was aan het feit dat de luchtvaartmaatschappij de controle-maatregelen, die door de autoriteiten worden geëist, niet naar behoren heeft uitgevoerd. De passagiers zouden volledig moeten worden geïdentificeerd en onderzocht op het dragen van wapens, alvorens hen toegang tot de vliegtuigen wordt verschaft. Voorwaar geen geringe opgaaf voor luchtvaartmaatschappijen die zich inzetten voor een soepele afhandeling van passagiers, ter bevordering van het toeristenverkeer. Avianca was overigens niet het enige slachtoffer van luchtpiraterij afgelopen maand. Voor het eerst moest ook een Venezolaans vliegtuig eraan geloven (zie onder Venezuela).

VENEZUELA

Congres in handen van oppositie

Nadat de kleine parlementaire vertegenwoordiging van de F.D.P. enige tijd gepoogd had munt te slaan uit haar "wip"-positie zowel in de kamer van afgevaardigden als in de senaat, voegde de partij van LARRAZABAL haar stemmen bij die der overige oppositiepartijen en kozen de beide kamers voor het nieuwe zittingsjaar hun voorzitters uit de oppositiegeleerden.

In de kamer van afgevaardigden hadden de regeringspartijen geen schijn van kans en de verkiezing van de onafhankelijke gedeputeerde, Dr. Cesar RONDON LOVERA, kon dan ook op geen enkele wijze worden bestreden.

De stemverdeling in de senaat lag moeilijker, en A.D. trachtte de overwinning van de oppositie nog te stuiten door de oude senator, Vicente Emilio SOJO, van stal te halen. De zetel van SOJO werd tot nu toe waargenomen door een inmiddels naar de M.E.P. afgezwaaide senator en het strijdpunt tussen de regeringspartijen en de oppositie werd, of SOJO zijn plaats vóór of na de verkiezing van de nieuwe voorzitter van de senaat mocht innemen. De oppositie kwam op de propen met ex-president Eleazer LOPEZ CONTRERAS, die evenals Rómulo BETANCOURT en Rómulo GALLEGOS senator voor het leven is. LOPEZ en de plaatsvervanger van SOJO stemden met de oppositie en de senatoren van A.D. en U.R.D. verlieten uit protest de zaal, toen gebleken was dat zij op deze wijze het onderspit zouden delven. Aangezien zij het recht van SOJO's vervanger om aan de stemming deel

te nemen, bestreden, meenden zij dat door hun vertrek het quorum was verbroken. Toen de oppositie-kandidaat, Armando VEGAS, een COPEI-gezinde onafhankelijke na hun vertrek tot voorzitter werd gekozen, tekende A.D. protest aan bij het oppergerechtshof.

Het verzoek van A.D. aan het hof om de gewraakte zitting van het congres nietig te verklaren, werd gedaan door de ex-voorzitter van de senaat, Luis Augusto DUBUC, die de partij ondanks zijn teleurstelling over de keuze van BARRIOS als kandidaat voor het presidentschap toch trouw is gebleven.

Volgens de oppositie mocht het hof de aanklacht van A.D. niet in behandeling nemen. Het hof verklaarde zich niettemin ontvankelijk, maar weigerde wel een onmiddellijke uitspraak te geven.

Na de zittingen van het congres een weeklang te hebben geboycot keerden de regeringspartijen terug, om president LEONI de kans te geven de gebruikelijke openingsrede met de "state of the union" boodschap uit te spreken.

De grondwettelijke macht van de president is zodanig dat hij zich niet al te veel zorgen hoeft te maken over het feit dat hij de macht over het parlement verloren heeft. Toch is vooral de verkiezing van VEGAS belangrijk, omdat de voorzitter van de senaat de president opvolgt indien deze gedurende zijn ambtsperiode zou komen te overlijden.

De oppositiepartijen hebben dit machtsvertoon tegen A.D. belangrijk genoeg geacht om hun eeuwige onderlinge twisten - al is het tijdelijk - te vergeten. Hoe groot de politieke winst is, is echter de vraag. De oppositie meent dat de mythe van onoverwinnelijkheid, die A.D. sedert 1959 een automatische voorsprong heeft gegeven bij de stembus, wat van zijn glans heeft verloren.

Toch kan deze overwinning als een boemerang werken. Er zijn honderdduizend stemgerechtigden onder de loontrekkers en hun gezinsleden, die in de topzware Venezolaanse bureaucratie hun broodwinning vinden. Deze hebben te lang bij A.D. politiek onderdak gehad om niet te beseffen dat zij bij een regeringswisseling aan het kortste eind zullen trekken. Van insouciance zal er bij deze mensen nu zeker geen sprake zijn. De oppositie heeft ervoor gezorgd dat zij gewaarschuwd zijn.

A.D.: centrumpartij

De verdeeldheid onder de oppositiepartijen, die verlamd zal kunnen werken op de wetgeving, speelt A.D. in de kaart. In de ogen van het volk heeft A.D. nu de verantwoordelijkheid voor wat er in het congres gebeurt, verloren.

A.D. heeft er nog een schepje bovenop gegooid door te suggereren dat dit het gevolg was van een oneerlijke kunstgreep van de oppositie. Als LEONI het spel goed speelt, dan kan hij voor A.D. gedurende dit verkiezingsjaar alle lauweren oogsten en de oppositie alle mislukkingen in de schoenen schuiven. Het klassieke voorbeeld van het uitbuiten van een dergelijke positie werd in 1948 door de Amerikaanse president TRUMAN gegeven.

A.D. neemt - overigens zeer terecht - de plotselinge gematigheid van de C.P.-Venezuela met een korreltje zout. CASTRO's handlangers van de "gewapende weg" zullen A.D. ongetwijfeld behulpzaam zijn bij het levend houden van de communistenvrees, en het is zelfs niet uitgesloten dat Caracas in de loop van dit jaar wederom een beeld zal geven van intensieve stedelijke terreur. Door het uittreden van de partijleden die onder PRIETO de M.E.P. hebben gevormd, is A.D. duidelijker dan voorheen een centumpartij geworden, die borg staat voor een orderlijke en geleidelijke sociale- en economische ontwikkeling. Als het kiezersvolk experimenten wenst, dan heeft A.D. het pleit bij voorbaat al verloren, Het is echter kennelijk de overtuiging en in ieder geval de hoop van Gonzalo BARRIOS dat de Venezolaan weet wat hij heeft, maar niet wat hij krijgt.

De C.P. bepaalt haar standpunt

In maart werden de beslissingen bekend die werden genomen door het negende plenum van de C.P.-Venezuela dat eind februari in het geheim had plaats gevonden. Er waren geen verrassingen. Het plenum bevestigde de nieuwe lijn van deelname aan het normale politieke leven van Venezuela.

De P.C.V. hoopt de splitsing in de regeringspartij, Acción Democrática, te kunnen uitbuiten, maar betreurt het dat de M.E.P. nog altijd weinig moet hebben van de steun die de communisten zo gaarne zouden verlenen.

Naar verluidt zagen de communisten voor zich de beste vooruitzichten in een verkiezingsoverwinning van PRIETO, aangezien de M.E.P.-leider een door en door democratisch denkend mens is. Van PRIETO verwachten zij legalisatie van de communistische partij, amnestie voor alle politieke gevangenen, beknotting van de DIGEPOL en SIFA, de politiële en militaire inlichtingendiensten en vriendschappelijke relaties met de landen van het communistisch blok. Hoewel zulks uiteraard niet het oogmerk van PRIETO zal zijn, verwachten de Venezolaanse communisten dat hij een klimaat zal scheppen waarin zij de door de C.P.V. verloren grond ruimschoots zullen kunnen herwinnen.

Elke geweldpleging tussen nu en de verkiezingen zal de kansen van PRIETO schaden en mede daarom keerde het plenum zich dan ook fel tegen het blinde gewapende optreden van M.I.R. en BRAVO's geroyeerde groep.

Luchtpiraterij

Een Convair van de Venezolaanse luchtvaartmaatschappij Avensa werd op een vlucht van Maiquetía naar Maracaibo door een messentrekker gedwongen naar Santiago de Cuba te vliegen. De vlucht bracht meer dan normale risico's met zich mee, aangezien de machine nauwelijks genoeg brandstof aan boord had om een dergelijke afstand af te leggen. De vrees dat luchtpiraterij in O.L.A.S-verband in toenemende mate zal worden bedreven, schijnt bewaarheid te worden. Het nemen van voorzorgsmaatregelen is - hoewel altijd wenselijk - uitermate moeilijk, indien naar een mate van afdoendheid wordt gestreefd. Nog altijd is het mogelijk dat de frequentie niet zal toenemen en het toeristenverkeer er geen ernstige hinder van zal ondervinden. Als het doel echter juist het saboteren van het toeristenverkeer is (en dit werd van Venezolaanse zijde enkele maanden geleden al voorspeld), dan zullen de piraten steeds weer en op zoveel mogelijke plaatsen toeslaan.

Onlusten in Maracaibo

Een langdurige staking van het personeel van de reinigingsdienst van Maracaibo in de staat Zulia, leidde eind maart tot relletjes, waarbij vijf personen werden gedood en meer dan tweehonderd werden gewond. De situatie liep de lokale politie volkomen uit de hand en tenslotte moest worden ingegrepen door de nationale garde, die er in slaagde de orde te herstellen.

Volgens waarnemers waren de moeilijkheden grotendeels te wijten aan het beleid van de nieuwe gouverneur van de staat, de vroegere chef van Digepol, José Gabriel PAEZ.

PAEZ volgde in 1966 de door de moord op de communist LOVERA gecompromitteerde Jesus PATIÑO GONZALEZ op als chef van Digepol en werd niet lang daarna zwaar gewond bij een aanslag.

De zeer capabele, voormalige onderminister van Binnenlandse Zaken, Luis Vera GOMEZ, was de voorganger van PAEZ als gouverneur van Zulia. VERA diende zijn ontslag in na de splitsing in Acción Democrática.

Terwijl VERA zich niet had aangesloten bij de M.E.P. van PRIETO, zou hij zich wel verzet hebben tegen aanwijzingen die hij van hogerhand had ontvangen ter-

zake het ontslaan van M.E.P.-aanhangers in Zulia. De benoeming van zetbaas PAEZ duidde erop dat A.D. vastbesloten was represaillemaatregelen te nemen in de staat waar de aanhang van PRIETO bij de voorverkiezingen de kandidatuur van Gonzalo BARRIOS bijna had weten te torpederen.

De achtergrond van de onlusten houdt dan ook meer in dan het verkeerd hanteren van de stakingssituatie. PAEZ heeft zich ⁱⁿ één wespennest gestoken en is er slecht vanaf gekomen. De regering meende te hebben kunnen constateren dat door links extremistische elementen misbruik was gemaakt van de staking, maar in dit geval leek dit kennelijk een doodoener te zijn.

CUBA

Op zoek naar Utopia?

In zijn rede ter gelegenheid van de elfde verjaardag van de aanval op het presidentiële paleis door studenten van de universiteit van Havanna, maakte Fidel CASTRO nieuwe maatregelen bekend in zijn laatstelijk geopende campagne om het leven in Cuba te versoberen.

CASTRO gaf toe dat de rantsoenering van benzine en levensmiddelen in Cuba een zekere onrust teweeggebracht heeft, maar er was nu eenmaal niets aan te doen. De premier leverde felle kritiek op de kleine neringdoenden, die met hun fruitzaakjes en luncheonettes grote winsten maakten ten koste van de uitgebuite arbeiders. Binnen enkele dagen werden meer dan dertienduizend van deze kleine ondernemingen genationaliseerd. Onder de slachtoffers van deze maatregel waren ook de eigenaren van bars. Zowel de exploitanten als de stamgasten van de gelagkamers waren volgens Fidel a-sociaal en contrarevolutionair van instelling. De dierenvrienden zullen het met Fidel eens zijn, maar het verbod op het houden van hanegevechten ontnemt de Cubanen ook weer een geliefkoosd tijdverdrijf. De overweging van CASTRO, dat degenen die de hanegevechten bijwonen vijanden van de revolutie zijn, schijnt wel te impliceren dat het aantal vijanden van de revolutie in Cuba nog vrij groot is.

Als om aan te tonen dat hij werkelijk schoonschip wil maken, besloot de Cubaanse premier ook de nationale loterij af te schaffen. Werkelijke revolutionairen - aldus Fidel - vinden hard werk voor het nationaal welzijn opwindend. De kunstmatige prikkeling van de loterij is uit den boze. Zij wekt te zeer stoffelijke wensen op en stimuleert de hebzucht. Eens hoopte CASTRO het slijk der aarde, de bron van al wat slecht is, het geld zelf uit Cuba te kunnen bannen.

Een laatste maatregel van de premier was het verbod op de ontvangst van postpakketten uit de Verenigde Staten. De mensen die pakjes met kleding en medicijnen en andere geschenken uit Amerika ontvingen, waren veelal de ontevredenen. Alhoewel het zeer de vraag is of het Cubaanse volk zijn "máximo lider" zal kunnen volgen in dit spartaans puritanisme van de utopische marxist, zal het er tegen wil en dank wel aan moeten geloven.

Economische hulp van de S.U.

De onderhandelingen omtrent de wijze waarop de Sowjet-steun aan de Cubaanse economie zou worden voortgezet, zijn dit jaar niet vlot verlopen. Niettemin kwam men in Moskou na vijf maandenlang te hebben gepraat tot een akkoord. Een handelsverdrag ten bedrage van 970 miljoen dollar werd voor het lopende jaar gesloten. Teneinde Cuba in staat te stellen het deficiet in de handelsbalans te dekken, zal Rusland 328 miljoen dollar krediet verlenen. Reeds in de Sowjet-import van Cubaanse suiker gaat echter al een belangrijke subsidie schuil, zodat de Sowjet-hulp aan Cuba dit jaar meer dan 1 miljoen dollar per dag bedraagt.

De Cubanen zouden gehoopt hebben een verdrag op langere termijn te sluiten, maar kennelijk wilden de Sowjets het CASTRO niet te gemakkelijk maken. De verhoging van de hoeveelheden petroleum die door Rusland aan Cuba worden geleverd, zal onvoldoende zijn om de Cubanen van hun rantsoenering te verlossen. Met dit al blijft de Sowjet-Unie toch nog met een behoorlijke verliespost zitten, zodat Fidel heus niet veel recht totklagen heeft.

DOMINIKAANSE REPUBLIEK

P.R.D.-afvalligen vormden nieuwe partij

De leiders van de conservatieve vleugel van de P.R.D., de ministers Antonio MARTINEZ FRANCISCO en José BREA PEÑA, hebben dan toch eindelijk de hoop opgegeven binnen de P.R.D. een meer gematigde koers te kunnen uitstippelen. Een dissidente P.R.D. is al enkele jaren in de maak, maar tot nu toe hadden noch de beide ministers noch Angel MIOLAN en zijn groep het zover willen laten komen. De doorslag werd kennelijk gegeven door de beslissing van de P.R.D.-conventie om niet aan de gemeenteraadsverkiezingen in mei a.s. deel te nemen. MARTINEZ FRANCISCO en BREA PEÑA hebben dan eindelijk een nieuwe partij gevormd,

die onder de naam Movimiento Republicano Democrático (M.R.D.), in het strijdpark zal treden. In het bestuur zitten verder een aantal voormalige P.R.D.-figuren zoals Euclides MARMOLEJOS, Priamo ACOSTA, Juan DIAZ REYES en Generoso RAMIREZ. Vooralsnog is niet gebleken dat Angel MIOLAN en zijn naaste politieke vrienden, Telma FRIAS de RODRIGUEZ en Dr. Juan CASASNOVAS GARRIDO, die met hun beweging "ter redding van de P.R.D.", de z.g. Rescate, in dezelfde richting dachten, enigerlei relatie hebben met de nieuwe partij.

Binnen de P.R.D. zelf was er overigens nog een felle controverse gaande over de beslissing om de verkiezing te negeren. Virgilio MAINARDI REINA zou als kandidaat van een onafhankelijke politieke groepering willen dingen naar het burgemeesterschap van Santiago. Eind maart werd vernomen dat secretaris-generaal José Francisco PEÑA GOMEZ zich naar Santiago zou begeven om MAINARDI ervan te overtuigen dat hij van deze kandidatuur af moest zien.

Een - zoals gebruikelijk - ietwat duistere houding werd ingenomen door de P.R.D.-senator Pablo Rafael CASIMIRO CASTRO. Deze had zich eerst verzet tegen niet-deelname aan de verkiezingen, maar propageerde naderhand een active boycot, waaraan ook de andere oppositiepartijen zouden moeten deelnemen.

Het z.g. anti-electoraal front dat CASIMIRO CASTRO voorstond, zou - indien succesvol - in ieder geval minder uitzichtloos zijn dan de unilaterale beslissing van de P.R.D.-conventie. Het zag er eind maart naar uit dat er wel belangstelling bestond bij enkele andere partijen om samen met de P.R.D. de verkiezingen tot een wassen neus van de Reformistas te maken.

Het spook van TRUJILLO

Nog altijd speelt de erfenis van TRUJILLO een belangrijke rol in het politieke leven van de Dominikaanse Republiek en dan niet alleen zoals vaker in overzichten als dit naarvoren werd gebracht, in een algemene zin als nasleep van een ziekte, maar ook in de concrete vorm van pro- en anti-lobbies

Nog altijd hebben de familieleden van de dictator hun politieke ambities met betrekking tot de Dominikaanse Republiek niet verloren. Zo zij geen grote aanhang hebben, beschikken zij in ieder geval nog over geld.

Uit reformistische bron kwamen afgelopen maand geruchten over een entente tussen Ramfis TRUJILLO, de favoriete zoon van de dictator, en de verdwenen kolonel Francisco CAAMAÑO DEÑO. Dit lijkt een poging van de BALAGUER-groep om zich vrij te pleiten van het monopolie op Trujillistische smetten.

Toch zou een revolutionair pact tussen TRUJILLO en CAAMAÑO niet zo ongeloofwaardig zijn als het op eerste gezicht lijkt.

Per slot van rekening waren de vaders van Ramfis en Francisco wapenbroeders. CAAMAÑO en TRUJILLO hebben met elkaar verder nog een aantal zaken gemeen: beiden zoekem macht, beiden moeten een vroeger falen goed maken, geen van beiden hebben een afkeer van bloedvergieten en tenslotte vullen het geld van TRUJILLO en de populariteit van CAAMAÑO elkaar aan als middelen om macht te verwerven.

Si non e vero, e ben trovato.

BOLIVIA

Epiloog

Drie Cubanen en twee Bolivianen, het restant van Ché GUEVARA's avontuur in Bolivia bereikten afgelopen maand Cuba. Na uit Bolivia naar Chile te zijn ontsnapt, maakten zij een wereldreis door van Chile via de Franse bezittingen in de Stille Zuidzee naar Parijs te vliegen. Van Parijs ging de tocht naar Praag, vanwaar zij tenslotte naar Havanna doorreisden. In Tahiti werden zij begroet door de kennelijk ook reislustige Cubaanse ambassadeur in Frankrijk. In Havanna werden zij als helden binnengehaald.

Naar aanleiding van de souplesse die door de Chilenen werd getoond jegens de guerilleros, kwam Bolivia in de O.A.S. in het geweer. Venezuela schaarde zich aan de zijde van Bolivia, maar het resultaat van de besprekingen was slechts een vage resolutie, waarin gewezen werd op de noodzaak van overleg tussen de lidstaten terzake de bewegingen van subversieve personen.

NEDERLANDSE ANTILLEN

Welvaartsfonds havenarbeiders

De arbitragecommissie in het geschil tussen de A.H.U. en de S.V.C. betreffende de bestemming van de saldi der havenarbeiders in het z.g. Welvaartsfonds, heeft gesteld dat de S.V.C. op de oude wijze zal moeten doorgaan met het storten van 5 cent per arbeider per gewerkt uur in het Welvaartsfonds. De reservering voor het pensioenfonds zal dan weer per arbeider per gewerkt uur 8 cent bedragen. Verder stelde de commissie dat de partijen uiteraard nog anders overeen kunnen komen.

In wezen betekent dit dat de saldi in het fonds niet zullen worden uitgekeerd, maar voor de hand zou liggen dat een en ander een punt van bespreking wordt

bij de onderhandelingen betreffende een nieuwe C.A.O., die de huidige in juli a.s. aflopende C.A.O. zal moeten vervangen.

Wilson GODETT heeft al laten weten dat er geen nieuwe C.A.O. tot stand zal kunnen komen, zolang de S.V.C. het tegoed van de arbeiders in het Welvaartsfonds niet heeft uitgekeerd. Het werd door hem niet duidelijk gemaakt of hij bedoelde dat zulks een eis zal zijn waarmee de A.H.U. ter conferentietafel zal komen, of dat het een pré-conditie zal zijn, zonder de inwilliging waarvan de A.H.U. automatisch tot staking zou overgaan.

Referendum?

De z.g. saneringscommissie (C.S.S.) onder leiding van Stanley DAVELAAR, die orde wenst te scheppen in de haven van Willemstad, en daarmee bedoelt dat de heren GODETT en NITA c.s. gekortwiekten dienen te worden, eist al enige tijd dat er in de haven een referendum wordt gehouden onder de arbeiders teneinde uit te maken door wie de arbeiders vertegenwoordigd dienen te worden. Wilson GODETT heeft hierop gereageerd met de suggestie dat een dergelijk referendum best gehouden zou kunnen worden, mits eerst een referendum plaats vindt onder de werknemers van Shell Curaçao N.V. en de Curaçaose dokmaatschappij. De havenreferendum-wind waait inderdaad uit de hoek van de Casa Sindical (C.F.W./P.W.F.C.), vanwaar uit in het verleden ettelijke vergeefse pogingen zijn ondernomen om invloed in de haven te krijgen.

Naar verluidt heeft de C.B.H., de Christelijke vakbond in de haven, geen bezwaar tegen het houden van een referendum, alhoewel deze bond vindt dat men daartoe uiteraard niet gedwongen kan worden. De C.B.H. hoopt namelijk dat een referendum zou aantonen dat veel losse arbeiders, die ingevolge de thans lopende C.A.O. door de A.H.U. worden vertegenwoordigd, niets meer van de groep van GODETT moeten hebben en hun vertegenwoordiging in handen van de C.B.H. willen leggen. Met de afloop van de C.A.O. in zicht begint de temperatuur in de haven weer te stijgen. De komende maanden zullen zeker de nodige chaotische situaties brengen en een duurzame regeling lijkt nu nog even hersenschimmig als toen landsbemiddelaar LAAN in 1963 de onderhandelingen afsloot met voorzichtig optimistische geluiden.